

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om midtvejs gennemgang/midtvejsrevision af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 — et EU-budget med fokus på resultater

(COM(2016) 603 final)

om Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020

(COM(2016) 604 final — 2016/0283 (APP))

og om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002, (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013, (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1308/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014, (EU) nr. 652/2014 og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 541/2016/EU

(COM(2016) 605 final — 2016/0282 (COD))

(2017/C 075/12)

Ordfører: **Stefano PALMIERI**

Anmodning om udtalelse	Kommissionen, 20.4.2016 Rådet, 9.12.2016
Retsgrundlag	Artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Den Økonomiske og Monetære Union og Økonomisk og Social Samhørighed
Præsidiets beslutning	20.9.2016
Vedtaget på plenarforsamlingen	14.12.2016
Plenarforsamling nr.	521
Resultat af afstemningen	169/5/9
(for/imod/hverken for eller imod)	

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU har forståelse for Kommissionens arbejdsindsats i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme (FFR) 2014-2020 og værdsætter de bestemmelser om fleksibilitet, der er indføjet for at hamle op med de seneste års uforudsete kriser. Alligevel mener udvalget, at den foreslåede ramme er utilstrækkelig til at håndtere Den Europæiske Unions (EU's) udfordringer og prioriteter, især med hensyn til det europæiske politiske projekt, som der i dag for alvor sættes spørgsmålstegn ved.

1.1.1. I dag må løsningen på globale udfordringer og kriser nødvendigvis være europæisk. Derfor mener EØSU, at den aktuelle FFR og FFR for perioden efter 2020 bør koncentrere de egne indtægter hensigtsmæssigt og lade dem gå til programmer, som kan:

- sætte gang i den økonomiske, sociale og miljømæssige udvikling (herunder Parisaftalen om klimaændringer), beskæftigelse, innovation og konkurrenceevne
- håndtere migrations- og flygtningekrisen, de interne sikkerhedsspørgsmål, eksterne nødsituationer og krisen i landbrugssektoren.

1.2. For EØSU at se skal midtvejsrevisionen af FFR 2014-2020 og diskussionen om FFR for perioden efter 2020 være baseret på fuld overholdelse af artikel 3 i Lissabontraktaten, og således sørge for, at borgerne sikres anstændige levevilkår med respekt for deres velfærd, og af artikel 311 i TEUF, i henhold til hvilken »Unionen tilvejebringer de nødvendige midler med henblik på at nå sine mål og gennemføre sin politik«.

1.3. Helt konkret advarer EØSU om, at solidariteten i EU er i krise, og påpeger, at den skal imødegås og løses. Det er ikke acceptabelt, at nogle medlemsstater er enige i det rimelige princip om solidaritet, når det drejer sig om at fordele midler under FFR 2014-2020, og samtidig vender sig imod det, når det drejer sig om at håndtere flygtninge- og migrantnødsituationen.

1.4. EU's evne til at reagere på nuværende og fremtidige udfordringer vil afhænge af den kvalitative og den kvantitative dimension af EU's interventionsstrategier. Debatten om FFR bør fokusere på dens evne — både hvad angår de afsatte midler og budgettets struktur — til at udstyre EU med de midler, der er nødvendige for, at unionen kan realisere sine strategiske prioriteter uden at øge skattebyrden for borgerne og erhvervslivet, dvs. om den på EU-niveau kan skabe en »merværdi«, der modsvarer byrden for borgerne. Hermed menes en europæisk merværdi, hvor der er bred politisk opbakning bag en indsats fra EU's side, som er til virkelig gavn for dens borgere.

Blandt tiltagene med størst europæisk merværdi peger EØSU på følgende: bidrag til finansieringen af store investeringsprojekter og innovation (Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer); fremhævelse af de potentielle positive bidrag fra migranter og flygtninge til økonomien, arbejdsmarkedet og samfundsdynamikken; overvågning af og støtte til gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) i perioden 2014-2020; styrkelse af den sociale søjle. Det kan være nyttigt og nødvendigt med et specifikt instrument til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, usikre ansættelsesforhold og fænomenet med unge, der hverken er under uddannelse eller i arbejde.

1.4.1. Hvad angår det kvantitative aspekt af revisionen af FFR, bifalder EØSU forhøjelsen af bevillingerne til visse udgiftsposter, der anses for at være meget effektive, dvs. Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten (CEF), Erasmus+, COSME og Wifi4EU samt forlængelse af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

1.4.2. EØSU er også enig i de nye bevillinger til håndtering af migrationskrisen (den europæiske grænse- og kystvagt, Europol, Asylagenturet, det fælles asylsystem (Dublin-systemet), nødhjælp i EU og et ind- og udrejsesystem) og den politiske og økonomiske ustabilitet i EU og i nabolandene (partnerskabsrammen, den europæiske fond for bæredygtig udvikling, makrofinansiel bistand, Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) mandat til långivning til tredjelande, teknisk justering af rammebeløbene under samhørighedspolitikken).

1.5. Hvad angår de kvalitative aspekter af revisionen af FFR er EØSU enig i målet om, at de generelle og sektorspecifikke finansielle regler skal være enklere og mere fleksible, og det værdsætter derfor især forenklingen af de administrative krav til modtagerne af EU-midler og af kontrollen, revisionen og rapporteringen.

1.5.1. Dog er EØSU af den opfattelse, at indførelsen af principper om bedre anvendelse af midler og af et budget med fokus på resultater ikke uretmæssigt må være et dække for at skære i udgifterne i sektorer eller programmer, hvor gevinsterne er knap så tydelige som i andre, hvilket kan skyldes, at de først viser sig på lang sigt, eller at de er vanskelige at kvantificere. Det vil især kunne have negativ virkning for programmer som Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten (CEF) og COSME.

1.5.2. EØSU mener, at der på den ene side bør være incitamenter, der fremmer en ansvarlig anvendelse af midlerne, og på den anden side et hensigtsmæssigt og hurtigt reagerende system til overvågning af målene for de forskellige sektorer, hvor der anvendes midler fra EU-budgettet.

1.6. Med hensyn til debatten om forslaget til FFR for perioden efter 2020 anmoder EØSU om, at resultaterne af det nuværende budget nøje evalueres også i lyset af midtvejsrevisionen, og at man drøfter prioriterede opgaver og de nødvendige ændringer, der skal foretages.

1.7. EØSU mener, at det vil være nyttigt at afpasse varigheden af de næste FFR'er til Kommissionens og Parlamentets mandatperioder. EØSU tilslutter sig forslaget om at fastsætte en periode på 5 + 5 år med en obligatorisk midtvejsrevision for visse poster, som kræver langtidspanlægning (især samhørigheds- og landdistriktudviklingspolitikken) og for alle andre poster en mellemlang varighed på 5 år afpasset efter valgene til Europa-Parlamentet.

1.8. EØSU støtter Kommissionens bestræbelser på at indføre nye typer af egne indtægter og det arbejde, der gøres af Gruppen på højt plan om EU's egne indtægter. Kommissionens forslag om ordningen for egne indtægter bør dog diskuteres og vedtages i løbet af 2017, og EØSU bør inddrages på passende vis i udarbejdelsen af FFR for perioden efter 2020.

1.8.1. I denne forbindelse understreger EØSU behovet for, at EU indfører en selvstændig ordning for egne indtægter, som er gennemsigtigt og rimeligt, og nedskærer de nationale bidrag fra medlemsstaterne, men uden at øge skattebyrden, især for de dårligst stillede borgere. EØSU understreger endvidere, at det er vigtigt at bekæmpe skatteunddragelse, bl.a. gennem øget gennemsigthed⁽¹⁾, og alle former for illoyal skattekonkurrence mellem medlemsstaterne.

1.8.2. EØSU opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at udarbejde et skøn over de budgetmæssige tab som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af EU.

1.9. EØSU er enig i budskabet om, at der er brug for mere (og bedre) Europa — ikke mindre⁽²⁾. EU's krise udspringer af manglen på en strategisk vision for Europas fremtid. Denne krise risikerer at forværres, hvis FFR for perioden efter 2020 ikke tager fat på dens årsager, der er knyttet til det demokratiske underskud, svækkelsen af retsstatsprincippet og indvirkningen på visse samfundsgrupper og produktionssektorer, som er »tabere« i globaliseringen. Unionen bør igen have en ambitiøs vision om sin fremtid for at kunne konkurrere med de vigtigste aktører på verdensplan, og for at kunne gøre det, er der brug for en ambitiøs FFR, som står mål med de udfordringer, der venter os.

1.10. Hvis målene under FFR virkelig skal realiseres, må EU-budgettet tjene som et eksempel, have den ønskede virkning og være effektivt og gennemsigtigt, så det i borgernes øjne bliver troværdigt, og fordelene ved Europa og omkostningerne, hvis der ikke er noget Europa, bliver lette at få øje på.

2. Generelle bemærkninger

2.1. Den pakke, som Kommissionen har foreslået i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020, omfatter lovgivningsmæssige ændringer og omfordeling af ressourcer svarende til 12,8 mia. EUR inden udgangen af perioden samt forslaget til budget for 2017, der tager sigte på vækst og beskæftigelse, migration og sikkerhed. Revisionen omfatter især følgende:

- i kvantitativ henseende flere ressourcer til prioriterede og mere effektive programmer, såsom Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFIS)
- i kvalitativ henseende forenkling af generelle og sektorspecifikke regler og mere fleksibilitet i anvendelsen af fællesskabsmidler og større fokus på resultater (resultatorienteret budget).

2.2. EØSU har tidligere udtrykt forståelse for⁽³⁾ — og gentager i denne udtalelse — at Kommissionen i 2013 har fundet en balance i FFR mellem to modsatrettede behov i en socialt, økonomisk og politisk kompleks situation. På den ene side ønskede visse medlemsstater at skære ned på de offentlige udgifter som følge af den økonomiske og finansielle krise. På den anden side var der behov for med passende og effektive foranstaltninger at løfte de ambitiøse udfordringer, som EU står over for i medfør af dels Lissabontraktaten, dels Europa 2020-strategien.

2.3. Midtvejsrevisionen af FFR finder nu sted i en situation, som i nogle henseender er ændret siden 2013. EU er stadig i vanskeligheder på grund af de i visse medlemsstater endnu meget mærkbare følger af den finansielle og økonomiske krise, især for lav- og mellemindkomster, og der savnes et fælles svar på krisen på EU-niveau. Hertil kommer nye udfordringer af social, politisk og institutionel art, herunder de nylige terrorangreb i Europa.

2.3.1. For det første stiger tilstrømningen til EU af migranter og flygtninge på flugt fra krig og fattigdom i Afrika og Mellemøsten, hvilket vækker bekymring i den europæiske offentlighed, navnlig i Middelhavs- og Balkanlandene, der som de første mærker konsekvenserne, og bestemmelseslandene, som skal fremme integrationen af disse mennesker.

⁽¹⁾ EØSU's udtalelse om Offentlig gennemsigthed på skatteområdet (landeopdelt rapportering) (EUT C 487 af 28.12.2016, s. 62).

⁽²⁾ »... løsningen på problemerne er ikke mindre, men mere og bedre Europa«, EØSU's udtalelse om »En aktuel analyse af omkostningerne ved det manglende Europa« (EUT C 351 af 15.11.2012, s. 36).

⁽³⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT C 229 af 31.7.2012, s. 32).

2.3.2. For det andet er der en udbredt mistillid til politikernes og dermed medlemsstaternes og EU's evne til at bevare den økonomiske velstand og sociale samhørighed ⁽⁴⁾ med det deraf følgende krav om at give de nationale regeringer et større råderum — og det i en historisk vigtig periode, hvor EU tværtimod burde fremstå som en global aktør.

2.3.3. For det tredje har folkeafstemningen om britisk udtræden af EU, den såkaldte Brexit, gjort det klart, at EU ikke er et irreversibelt valg og noget, der kan tages for givet, ud over at den har skabt hidtil usete institutionelle og finansielle problemer for FFR, med en medlemsstat, der er på nippet til at forlade EU.

2.4. I denne situation, som hele tiden ændrer sig, må evalueringen af FFR's effektivitet baseres på fuld overholdelse af fællesskabsretten, især artikel 3 i Lissabontraktaten, der stadfæster målet om at sikre borgerne anstændige levevilkår med respekt for deres velfærd ⁽⁵⁾, og artikel 311 i TEUF, i henhold til hvilken »Unionen tilvejebringer de nødvendige midler med henblik på at nå sine mål og gennemføre sin politik«.

2.5. EU's evne til at reagere på nuværende og fremtidige udfordringer vil afhænge af den kvalitative og den kvantitative dimension af EU's interventionsstrategier. Det gælder om at nå til en erkendelse af, hvor det er bedst at bruge midlerne for at opnå vækst, beskæftigelse og respons på de nye udfordringer; i hvilken form udgifterne er mest effektive; hvordan der kan foretages en seriøs og ikke blot en rent formel evaluering af investeringerne; og endelig, hvordan EU-institutionernes indsats kan formidles velvidende, at der er en udbredt mistillid blandt borgerne ⁽⁶⁾.

2.6. Af disse grunde kan det i dag siges, at selv om EØSU har forståelse for Kommissionens arbejdsindsats i forbindelse med midtvejsrevisionen af FFR 2014-2020, er den foreslåede ramme aldeles utilstrækkelig til at hamle op med EU's udfordringer og prioriteter.

3. Særlige bemærkninger

3.1. Hvad angår de kvalitative aspekter af revisionen af FFR er EØSU enig i målet om, at de generelle og sektorspecifikke finansielle regler skal være enklere og mere fleksible, og det værdsætter derfor især forenklingen af de administrative krav til modtagerne af EU-midler og af kontrollen, revisionen og rapporteringen.

3.2. Dog er EØSU af den opfattelse, at indførelsen af principper om bedre anvendelse af midler og af et budget med fokus på resultater ikke uretmæssigt må være et dække for at skære i udgifterne i sektorer eller programmer, hvor gevinsterne er knap så tydelige som i andre, hvilket kan skyldes, at de først viser sig på lang sigt, eller at de er vanskelige at kvantificere. Det vil især kunne have negativ virkning for programmer som Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten (CEF) og COSME.

3.2.1. EØSU mener, at der på den ene side bør være incitamenter, der fremmer en ansvarlig og effektiv anvendelse af midlerne, og på den anden side et hensigtsmæssigt og hurtigt reagerende system til overvågning af målene for de forskellige sektorer, hvor der anvendes midler fra EU-budgettet.

3.3. I sig selv synes dette dog ikke at række som konkrete løsninger på de voksende økonomiske, sociale og politiske problemer med at få sat gang i væksten, beskæftigelsen og den sociale søjle. Dette gælder så meget desto mere, da der mangler yderligere ressourcer i de sektorer, hvor EU-budgettet tilfører en merværdi i forhold til politikker, som medlemsstaterne kan gennemføre på egen hånd.

3.4. Som EØSU tidligere har slået fast i sine udtalelser, betyder den udfordring, som EU står over for, at en forhøjelse af EU-budgettets størrelse ikke blot er ønskelig, men nødvendig ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ Kun en tredjedel af borgerne har tillid til EU og EU's institutioner. Kommissionen, »Public opinion in the European Union«, Standard Eurobarometer 85, maj 2016, <http://ec.europa.eu/COMMFrontOffice/publicopinion/index.cfm/Survey/getSurveyDetail/instruments/STANDARD/surveyKy/2130>.

⁽⁵⁾ »Unionens mål er at fremme freden, sine værdier og befolkningernes velfærd«.

⁽⁶⁾ Midtvejs gennemgang/midtvejsrevision af flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 — Et EU-budget med fokus på resultater (SWD(2016) 299 final).

⁽⁷⁾ EØSU's udtalelse om den flerårige finansielle ramme 2014-2020 (EUT C 229 af 31.7.2012, s. 32).

3.5. Hvis denne udfordring skal løstes, skal der først og fremmest være en stærk støtte til og incitamenter for både offentlige og private investeringer. I 2014 lå investeringsniveauet 15 % under niveauet i 2007, lige inden den store finansielle og økonomiske krise, hvilket var en mindskelse på 430 mia. i forhold til dengang, investeringerne var på det højeste, og på ca. 300 mia. i forhold til de seneste års gennemsnit. I øvrigt tegner bare fem lande (Spanien, Italien, Grækenland, Det Forenede Kongerige og Frankrig) sig for 75 % af dette fald⁽⁸⁾.

3.6. Som en indirekte kompensation for manglen på investeringer har Kommissionen stillet forslag om og aktiveret EFSI, der via EIB skal rejse private midler til at supplere EU-midlerne. EFSI vil blive bedømt på, om den evner at yde støtte til andre projekter end dem, der finansieres ad normale kanaler. De første analyser viser imidlertid, at en stor del af EFSI-projekterne er meget lig andre projekter, der finansieres på normal vis via EIB, især i de mere udviklede regioner⁽⁹⁾. EØSU efterlyser, at der i højere grad fokuseres på projekter, som er virkeligt innovative, risikobetonede og ikke kan finansieres ad andre kanaler, og som vil kunne sikre reel økonomisk vækst og beskæftigelse i EU.

3.7. Migrant- og flygtningekrisen har ikke kun at gøre med ansvaret for modtagelse. De afsatte EU-midler kan også bruges til at omdanne frygten for den interne sikkerhed til muligheder ved at rette fokus mod de potentielle gevinster for økonomien, arbejdsmarkedet og samfundsdynamikken. EØSU mener som Europa-Parlamentet⁽¹⁰⁾, at bevillingerne til udgiftsområde 3 («Sikkerhed og medborgerskab») og 4 (Et globalt Europa) til flygtningekrisen og ekstern bistand kan vise sig at være utilstrækkelige i de kommende måneder og år, og beder derfor om, at de planlagte udgiftslofter forhøjes.

3.7.1. I den forbindelse advarer EØSU desuden om, at solidariteten i EU er i krise, og påpeger, at den skal imødegås og løses. Det er ikke acceptabelt, at nogle medlemsstater er enige i det rimelige princip om solidaritet, når det drejer sig om at fordele midler under FFR 2014-2020, og samtidig vender sig imod det, når det drejer sig om at håndtere flygtninge- og migrantkrisen.

3.8. Med et budget på 454 mia. EUR for programmeringsperioden 2014-2020 er de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) helt centrale for Europa 2020-strategien og dens mål. De er EU's allervigtigste investeringsinstrument og kan som sådan bidrage til den økonomiske vækst og skabelsen af nye kvalitetsarbejdspladser gennem større social og territorial samhørighed. Gennemførelsen af perioden, som netop er blevet påbegyndt, bør overvåges og følges tæt af EU-institutionerne for at sikre, at de resultater, som Kommissionen, medlemsstaterne og regionerne forventer og er blevet enige om, virkeliggøres. Det kræver nødvendigvis en tæt inddragelse af de civilsamfundsorganisationer og arbejdsmarkedsparter, der er repræsenteret i EØSU.

3.9. Ungdomsarbejdsløsheden (ca. 20 % af arbejdsstyrken, men med store forskelle fra medlemsstat til medlemsstat⁽¹¹⁾), usikre ansættelsesforhold og antallet af unge, som hverken studerer eller er i arbejde (NEET, 19 % af de 20-34-årige⁽¹²⁾), ligger fortsat på niveauer, der er uacceptable, med negative følger for deres uddannelsesniveau og den menneskelige kapital i Europa generelt. For at rette op på dette bør ungdomsbeskæftigelsesinitiativet under Den Europæiske Socialfond styrkes og tilføres flere midler ved at forhøje de planlagte udgiftslofter under udgiftsområde 1B («Social og territorial samhørighed»).

3.10. Endelig må spørgsmålet om forsinkede betalinger løses. Det gab, der i de senere år har åbnet sig mellem udgiftsforpligtelserne og de faktiske betalinger til medlemsstaterne, var ved udgangen af 2014 på næsten 25 mia. EUR, men burde ved udgangen af 2016 være ved at blive mindre. De negative konsekvenser af de sene betalinger mærkes af alle modtagere af midler fra EU-budgettet, herunder virksomheder, forskningsinstitutter og lokale myndigheder. Med et budget, der i sig selv er meget lille i forhold til EU's BNP, er det nødvendigt at sikre, at i det mindste de indgåede forpligtelser betales rettidigt ved at iværksætte alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at situationen ikke trækker i langdrag eller gentager sig under den næste FFR.

⁽⁸⁾ Kommissionen — Den Europæiske Investeringsbank, *Why does the EU need an investment plan?*, 2015.

⁽⁹⁾ G. Claeys og A. Leandro, *Assessing the Juncker Plan after one year*, Bruegel.org, maj 2016.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2016 om forberedelse af revisionen af den flerårige finansielle ramme 2014-2020 efter valget: Parlamentets input forud for Kommissionens forslag (P8_TA-PROV(2016)0309).

⁽¹¹⁾ Eurostat, arbejdsløshedsstatistik, http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Unemployment_statistics.

⁽¹²⁾ Eurostat, statistik over unge, som hverken er i arbejde eller under uddannelse, http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Statistics_on_young_people_neither_in_employment_nor_in_education_or_training.

3.11. EØSU er derfor enig i forhøjelsen af bevillingerne til visse udgiftsområder, der anses for at være meget effektive, dvs. Horisont 2020, CEF-Transport, Erasmus+, COSME og Wifi4EU, samt forlængelsen af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

3.11.1. EØSU er også enig i de nye bevillinger til håndtering af migrationskrisen (den europæiske grænse- og kystvagt, Europol, Asylagenturet, det fælles asylsystem (Dublin-systemet), nødhjælp i EU og et ind- og udrejsesystem) og den politiske og økonomiske ustabilitet i EU og i nabolandene (partnerskabsrammen, den europæiske fond for bæredygtig udvikling, makrofinansiel bistand, EIB's mandat til långivning til tredjelande, teknisk justering af rammebeløbene under samhørighedspolitikken).

4. Den nye flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020

4.1. Kommissionen fremlægger inden den 1. januar 2018 sit forslag til FFR efter 2020. EØSU anmoder om, at resultaterne af det nuværende budget bl.a. med henblik på midtvejsrevisionen fra og med nu evalueres nøje, og at man drøfter prioriterede opgaver og de nødvendige ændringer, der skal foretages. FFR skal kunne stå mål med udfordringen og EU's langsigtede prioriteter.

4.2. Krisen i EU skyldes, at der på EU-niveau mangler en langsigtet strategisk vision for Europas fremtid. Denne krise risikerer at forværres, hvis FFR for perioden efter 2020 ikke griber ind over for årsagerne, der er knyttet til det demokratiske underskud, svækkelsen af retsstaten og indvirkningen på de samfundsgrupper og produktionssektorer, som er »tabere« i globaliseringen. EU's finanspolitiske regler har begrænset medlemsstaternes muligheder for at handle på egen hånd — og skabt usikkerhed på arbejdsmarkedet og i velfærdssystemet, og de har endnu ikke skabt et socialt sikkerhedsnet for borgerne på EU-niveau og heller ikke et virkeligt innovativt og konkurrencedygtigt europæisk økonomisk system, som kan holde stand mod de globale udfordringer⁽¹³⁾.

4.3. Det er derfor meget vigtigt, at der under den nye FFR bliver mere fokus, bl.a. med nye ressourcer, på Europas væsentligste strategiske prioriteter, som er afgørende for EU's overlevelse:

- stimulering af vækst og beskæftigelse, især for de unge og især inden for de nye erhverv, der udspringer af informations- og telekommunikationsudviklingen (begyndende med »tingenes internet« og industri 4.0)
- etablering af passende omskolingsfonde til håndtering af de gennemgribende forandringer, som de nye teknologier har sat i gang i produktionssystemet og på arbejdsmarkedet, og som vil bane vej for nye erhverv og samtidig overflødigsgøre andre
- afhjælpning af investeringsunderskuddet fra den økonomiske og finansielle krise og imødegåelse af de vedvarende konsekvenser af krisen, især for mellem- og lavindkomster, og som er blevet forværret af sparepolitikkerne i euroområdet
- miljømæssig bæredygtighed bl.a. som følge af Parisaftalen om klimaændringer ved i højere grad at benytte midler fra den fælles landbrugspolitik og behovet for at omskole arbejdstagere og erhverv, der er blevet ramt negativt af den fremadskridende dekarbonisering af økonomien
- ledsageforanstaltninger for Det Forenede Kongeriges udtræden af EU, så de øvrige medlemsstats økonomier og EU-borgernes jobmuligheder ikke lider skader
- ekstern bistand til nabolande og udviklingslande, der opfatter Europa som et forbillede og en global aktør.

⁽¹³⁾ P. De Grauwe, *What Future for the EU After Brexit?*, CEPS, oktober 2016.

4.4. Hvad angår ændring af FFR's varighed, mener EØSU i lighed med Europa-Parlamentet⁽¹⁴⁾, at den bør være sammenfaldende med Kommissionens og Parlamentets mandatperiode, således at prioriteterne for EU-budgettet bliver det centrale debateme i valgkampen op til europaparlamentsvalget. EØSU tilslutter sig forslaget om at fastsætte en periode på 5 + 5 år med en obligatorisk midtvejsrevision for visse poster, som kræver langtidsplanlægning (især samhørigheds- og landdistriktsudviklingspolitikken) og for alle andre poster en mellemlang varighed på 5 år afpasset efter europaparlamentsvalget.

4.5. Kommissionen bør så hurtigt som muligt og også med henblik på forslaget til FFR efter 2020 udarbejde et realistisk overslag over virkningerne af Brexit for EU's indtægter og udgifter⁽¹⁵⁾.

4.6. I euroområdet skal et passende budget desuden kunne løse de specifikke problemer i de medlemsstater, som går over til euroen. EØSU henviser til sit tidligere forslag om, at »vi [er] nødt til at bevæge os i retning af et passende selvstændigt budget for euroområdet med fælles aftalte regler. Det er den eneste måde at gå i retning af en fælles finanspolitik og absorbere eventuelle fremtidige chok«⁽¹⁶⁾.

4.7. På indtægtssiden skal den nye FFR tage højde for de forslag, som er ved at blive udarbejdet af Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter, der har Mario Monti som formand, og hvis endelige rapport forventes at foreligge inden udgangen af 2016 tillige med et lovgivningsforslag fra Kommissionen derom.

4.7.1. EØSU finder det særligt vigtigt, at det nye budget i højere grad kommer til at bestå af egne indtægter, der er præcist målrettede og varige, modsat de nationale bidrag, som styrker det helt forkerte princip om »fair return«. I den forbindelse gentager EØSU sin holdning fra tidligere udtalelser⁽¹⁷⁾ og giver sin støtte til Kommissionens forslag vedrørende egne indtægter, som ville blive tilført budgettet direkte uden om medlemsstaterne. Det bør undgås, at skattetrykket øges med den nye ordning, og især bør de dårligst stillede borgere og de små og mellemstore virksomheder ikke belastes mere, end de allerede er.

4.7.2. Der bør fastlægges et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG) for at øge gennemsigtigheden på skatteområdet, medvirke til at bekæmpe skatteunddragelse og booste jobskabelsen, investeringerne og handelen i EU.

4.8. EØSU er enig i budskabet om, at der er brug for mere (og bedre) Europa — ikke mindre. Hvis målene under FFR virkelig skal realiseres, må det nye EU-budget tjene som et eksempel, have den ønskede virkning og være effektivt og gennemsigtigt, så det i borgernes øjne bliver troværdigt, og fordelene ved Europa og omkostningerne, hvis der ikke er noget Europa, bliver lette at få øje på.

Bruxelles, den 14. december 2016.

Georges DASSIS

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁴⁾ Se fodnote 10.

⁽¹⁵⁾ Institute for Fiscal Studies har anslået, at Det Forenede Kongeriges årlige gennemsnitlige nettobidrag til EU-budgettet ligger i størrelsesordenen 8 mia. EUR. Se Institute for Fiscal Studies, 2016, *The Budget of the EU: a guide*. IFS Briefing Note BN 181. Browne, J., Johnson, P., Phillips, D.

⁽¹⁶⁾ EØSU's udtalelse om endelig gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Union — Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs forslag til EU's næste lovgivningsperiode (EUT C 451 af 16.12.2014, s. 10).

⁽¹⁷⁾ EØSU's udtalelse om gennemgang af EU's budget (EUT C 248 af 25.8.2011, s. 75).